

Sygn. akt I CSK 3495/22

POSTANOWIENIE

Dnia 24 lutego 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Karol Weitz

w sprawie z powództwa Agencji

przeciwko P. B.

o uznanie umowy za bezskuteczną,

na posiedzeniu niejawnym 24 lutego 2023 r. w Izbie Cywilnej w Warszawie,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi

z 7 października 2021 r., sygn. akt I ACa 803/20,

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

**2. przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w Łodzi
adwokatowi M. I. kwotę 1800 zł (jeden tysiąc osiemset złotych),
powiększoną o należny podatek od towarów i usług tytułem
wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną z urzędu pozwanemu
P. B. w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 25 czerwca 2020 r. Sąd Okręgowy w Łodzi w sprawie z powództwa Agencji przeciwko P. B. o uznanie umowy za bezskuteczną uznał za bezskuteczną w stosunku do powoda Agencji w W. umowę darowizny nieruchomości, zawartą w formie aktu notarialnego 29 grudnia 2017 r. przed notariuszem A. W. w K., na mocy której T. B. darował P. B. należące do niego nieruchomości szczegółowo opisane w punktach 1a, 1b, 1c i 1 d zaskarżonego wyroku. Ponadto Sąd Okręgowy rozstrzygnął o kosztach procesu.

Wyrokiem z 7 października 2021 r. Sąd Apelacyjny w Łodzi po rozpoznaniu apelacji pozwanego, oddalił apelację oraz orzekł o kosztach postępowania odwoławczego.

Od wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi skargę kasacyjną wywiódł pozwany, zaskarżając go w całości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być wobec tego osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej pozwanego P. B. od wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z 7 października 2021 r. Wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący powołał się na jej oczywistą zasadność, wskazując że „został bardzo skrzywdzony przez Sąd zarówno I instancji jak i II instancji, przez to, że została uznana umowa darowizny za bezskuteczną w stosunku do powoda. Sądy zdaniem pozwanego dopuściły się rażących naruszeń przepisów, które niewątpliwie miały wpływ na rozstrzygnięcie sprawy bowiem skutkowały wydaniem wyroków niezgodnych z poczuciem sprawiedliwości społecznej. Skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona bowiem została skierowana przeciwko wyrokowi, który został wydany na podstawie niewłaściwie zastosowanego art. 527 k.c. oraz domniemania opisanego w art. 528 k.c. Dlatego też pozwany uważa iż skarga kasacyjna winna zostać przyjęta do rozpoznania gdyż została złożona na wyrok,

który jest dla niego nie tylko niesprawiedliwy ale wywołuje u niego olbrzymie negatywne skutki finansowe.”

W judykaturze Sądu Najwyższego wyjaśniono, że przesłanka oczywistej zasadności skargi kasacyjnej oznacza, iż dla przeciętnego prawnika podstawy wskazane w skardze prima facie zasługują na uwzględnienie. Sytuacja taka w szczególności istnieje wtedy, gdy bez wątplenia wystąpiły uchybienia, na które powołuje się skarżący, lub gdy jest pewne, że miały one wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia albo podniesione zarzuty oczywiście uzasadniają wniesiony środek zaskarżenia. Pamiętać przy tym trzeba, że oczywiste jest to, co jest widoczne bez potrzeby głębszej analizy, czy przeprowadzenia dłuższych badań lub dociekań. Skarżący musi zatem wykazać, że wyrok zapadł z oczywistym, rażącym naruszeniem przepisów prawa lub podstawowych zasad obowiązujących w praworządnym państwie, widocznym na pierwszy rzut oka, bez konieczności przeprowadzenia bardziej szczegółowej analizy (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z 18 czerwca 2008 r., III CSK 110/08, z 18 września 2012 r., II CSK 179/12 i z 13 marca 2017 r., I CSK 596/16). Powołując się na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej należy wykazać, że popełnione przy ferowaniu zaskarżonego orzeczenia uchybienia w zakresie stosowania prawa miały charakter kwalifikowany i nie podlegały różnym ocenom, były więc dostrzegalne w sposób oczywisty dla przeciętnego prawnika (zob. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z 12 grudnia 2000, V CKN 1780/00, postanowienie Sądu Najwyższego z 22 marca 2001 r., V CZ 131/00).

Bliższa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie do rozpoznania skargi kasacyjnej pozwanego nie pozwala przyjąć, by była ona – w powyższym rozumieniu – oczywiście uzasadniona. Skarżący nie wykazał, że zastosowanie powołanych w podstawach skargi przepisów, których naruszenie miałoby wskazywać na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej, było – w okolicznościach sprawy – oczywiście błędne lub doprowadziło do tego, że zaskarżone orzeczenie jest oczywiście nieprawidłowe.

Skarżący nie zgadzając się z rozstrzygnięciem Sądu II instancji oraz wskazując, że stanowisko Sądu Apelacyjnego w Łodzi jest nieprawidłowe

i krzywdzące, przedstawił jedynie własną ocenę rozstrzygnięcia, nie formułując argumentacji jurydycznej przekonującej o występowaniu w sprawie przesłanki z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c..

Z tych wszystkich względów należało uznać, iż wniesiona skarga kasacyjna nie jest oczywiście uzasadniona i odmówić przyjęcia jej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).